

man indrømmer kan blive en Følge af Bestemmelsen i § 4, ikke vil indtræde; thi i Tilfælde af, at En vilde gjøre sin Ret gjældende mod Naboen, maatte han forandre Hegnet i Henhold til denne Bestemmelse i § 7. Det har jeg dog ikke troet kunde være Meningen; tværtimod har jeg troet, at Hvertallet har overset, at der i Slutningen af § 7 kun staar: „Tovrigt skal af denne Paragraphs Bydende ikke kunne tages Anledning til at paastaa noget allerede reist Hegn flyttet“, hvilket findes i Loven af 6te Marts 1869, hvor denne § 7 findes med Undtagelse af den Bestemmelse, som jeg ikke ønsker, og er det der forudsat, at, hvor saadan Bytning af Hegn finder Sted, kan en Mand ikke forlange, at Hegnet fra hans Grund skulde flyttes over paa den anden Gier; og jeg er overbevist om, at ifald denne Bestemmelse om, at Blændinger osv. skulle vende ind mod Gierens egen Grund, ogsaa havde staaet i Loven af 6te Marts 1869, vilde Slutningen have lydt saaledes, at Ingen kan af § 7 paastaa noget allerede reist Hegn flyttet eller forandret; og det er en Selvfølge, at fordi en Gier ganske uden egen Medvirkning maa se et Hegn gaa over i hans egen Besiddelse fra en Andens, skal han ikke derfor enten give Afkald paa den Ret, han har til at have fælles Hegnpligt med sin Nabo eller ombygge Hegnet paa en Maade, som efter de tilstedeværende Omstændigheder kunde være ham meget kostbar. Naar § 4 staar i Loven, maa man ogsaa antage, at det i samme nedlagte Princip vil blive fulgt, og at en Gier, der har kjøbt en Grund, i hvis hele Udstrækning der paahviler ham Hegnpligt med en Nabo, som tovrigt har denne Ret ved selv at have overtaget en anden Hegnpligt, vil fordrø, at Naboen deler Hegn med ham efter § 4, og saasnart han fordrer det, indtræder det af mig paaviste Tilfælde. — Min ærede Sidemand, den 2den Landssthingsmand for 6te Kreds (B. Petersen) har opfattet denne Bestemmelse i § 3, eller § 4 i Forbindelse med § 3, saaledes, at en Nabo kan forlange, at den, hvis Eiendom støder til hans Eiendom, skal tage halvt Hegn med ham, Murværkshegn, Plankeværkshegn, eller

hvad han ønsker. Men han har intet saadant Valg. Han kan kun forlange lovligt Hegn, og han kan efter Lovforslagets øvrige Paragrapher ikke overføre større Beføstning paa Naboen, end der vilde medgaa til almindeligt lovligt Hegn. I den Henseende ville Stengjærder eller Plankeværk komme til at afgive Reglen, og ønsker han Murværk, maa han selv tage den større Byrde, som er forbunden med at faae det kostbare Hegn; saa Omfostningerne ville dog i ethvert Fald være begrændsede saaledes, at der ikke skal fyldestgøres anden Forbring end Fordringen om lovligt Hegn efter Loven.

Somme: Det er nærvæd at overraske mig noget, at jeg skal søge at forklare Sagens Stilling overfor den ærede Ordfører. Han bemærkede imod mig, at, naar man stemte imod Vædringsforslaget under Nr. 5, vilde der fremkomme en Skærpelse, da der staar i § 2, at et Hegn skal være 3½ Allen høit; men før vi stemme over det nævnte Vædringsforslag, som jeg tilraader, at vi skulle stemme imod, stemme vi jo over Forslaget Nr. 1, og deri staar, at disse 3½ Allens Høide skal forandres til 2¼ Allen. Naar altsaa det er afstemt, vil — saafremt det vedtages, hvad jeg forudsætter — § 2 lyde paa, at lovligt Hegn skal være mindst 2¼ Allen høit. Se vi saa paa den sidste Del af § 3, saa bliver, naar vi stemme imod Forslaget under Nr. 5, Reglen den, at for den indre Del af Kjøbstæderne skal den Elags Hegn, som er omtalt i § 3, være mindst 2¼ Allen høit, altsaa betydelig lempeligere end Lovforslagets Bestemmelse. Med Hensyn til en Uttring af det ærede Medlem for 5te Kreds (Drenthol) imod et andet æret Medlem for Syen (B. Petersen) om, at han dog ikke vilde have, at der i Kjøbstædernes tæt bebyggede Del skulde opføres Stengjærder, og at det kunde ske, dersom man ikke medtog § 3, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg dog netop har tænkt mig, at Stengjærder maatte være fuldstændigt lovligt og tilstrækkeligt Hegn, om ogsaa § 3 blev vedtaget, idet jeg forstaar „Grundmur“ i § 3 saaledes, at et muret Stengjærde er Grund-